

ПРЕКРАСНІСТЬ СЕРЙОЗНОГО. СЕРЙОЗНІСТЬ ПРЕКРАСНОГО

14 грудня Національній академії мистецтв України виповнюється 15 років!

У цьому симпатичному особняку на вулиці Воровського в Києві завжди поринаємо в атмосферу рідного дому.

Жодних перебільшень.

Усе тут оповите любов'ю муз.

А ті, хто концентрує творчі

й дослідницькі зусилля

за означеною столичною дресою,

видаються добрими знайомими.

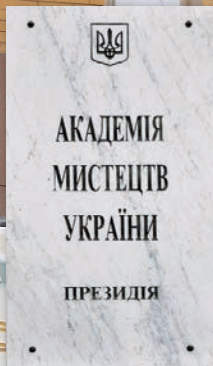
Ще б пак, їхні імена в усіх на слуху.

Їхні обличчя добре відомі.

А діяння – визнані.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

62

Богдан Ступка, Кіра Муратова, Борис Олійник, Олександр Губарев, Володимир Чепелик, Дмитро Гнатюк, Євген Станкович, Мирослав Скорик, Борис Возницький, Олександр Федорук, Михайло Резнікович, Роман Балаян, Юрій Мажуга, Микола Мащенко... Цей письменний парад знаменитостей можна продовжувати доволі довго: у зоряному складі членів Академії – понад 100 видатних особистостей. Серед них – 12 Героїв України, 36 лауреатів Національної премії імені Т. Г. Шевченка, 6 лауреатів Держпремії України в галузі науки і техніки, 5 народних художників, 36 народних артистів України, 5 народних артистів СРСР, 26 заслужених діячів мистецтв України. З-поміж іноземних членів НАМ знаходимо ім'я польського режисера Єжи Гофмана, а з-поміж почесних її членів – легендарного художника, уродженого буковинця Темістокла Вирсти, що мешкає у Франції.

Як свідчать історичні джерела, думка стосовно створення установи для об'єднання мистецьких і наукових сил України закралася в різні уми ще в 1920-х роках. А матеріалізувалася ідея – народити Академію мистецтв на вітчизняних теренах – лише півтора десятиріччя тому. Культурно-науковий осередок засновано 14 грудня 1996 року відповідно до Указу Президента України «Про Академію мистецтв України».

А за рік після цього цвіт української культури обрав президента НАМ: головного ініціатора її створення, народного художника України, ректора Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, професора Андрія Чебикіна.

«Головним у діяльності Академії є відродження і збагачення національної духовної культури, збереження та розвиток мистецьких традицій, самобутніх художніх шкіл та осередків, дослідження науково-теоретичних проблем художньої творчості, розвиток історичної та теоретичної мистецької науки, удосконалення художньої освіти, значне поліпшення духовного й естетичного виховання молоді...

Важливим напрямом у практичному втіленні завдань, що стоять перед Академією, є підтримка талановитої творчої молоді, підготовка науковців та митців-виконавців вищої кваліфікації в усіх галузях мистецтва, надання кваліфікованої науково-методичної допомоги вищим мистецьким навчальним закладам.

Як вища науково-творча установа в галузі професійного мистецтва, Академія об'єднує творчі, наукові, педагогічні сили України для розв'язання гуманітарних проблем і втілення в життя завдань розвитку національної культури і мистецтва».

Андрій ЧЕБИКІН,
президент Академії мистецтв України,
академік.

Мирослав СКОРИК, композитор, народний артист України, художній керівник Національної опери, дійсний член (академік) Національної академії мистецтв України:

– Створення Академії – велика справа для вітчизняних митців. Завдяки НАМ вони тісніше спілкуються, започатковують спільні проекти. Ця співдружність дуже позитивно впливає на все, що відбувається в нашій культурі. Академія видає цікаві матеріали, на сторінках яких відомі особистості обмінюються творчим, дослідницьким досвідом. Об'єднання цих людей є надзвичайно важливим для розвитку взаємозв'язків, для роботи над новими творами.

Михайло ІЛЧЕНКО, кінорежисер, заслужений діяч мистецтв України, член-кореспондент Академії мистецтв України:

– Культура в Україні нині – в зоні ризику. А НАМ концентрує навколо себе сили з її збереження, відродження, систематизує досягнення в мистецтві, надає їм теоретичного підґрунтя. Окрім того, для митців будь-яка солідарність – це вже допомога одне одному. Академія існує не просто заради того, щоб час від часу зібратися та побачити колег. Ведеться потужна робота з видання наукових праць. Таким чином, ніби створюється великий каталог процесів, які часом непомітні.

Узяти хоча б кінофестиваль «Відкрита ніч» (Михайло Ілченко – його організатор та багаторічний художній керівник. – *Ред.*). На телебаченні архівам фестивалю місця немає. Немає структури, що ними зацікавилася б. Передаю збірки фільмів, які пройшли через «Відкриту ніч», до Національної академії мистецтв, будучи впевненим: вони там не пропадуть. Це дуже важливо. Бо ж у нас мало хто знає, що в країні підросло дуже серйозне покоління молодих режисерів, сценаристів, операторів. Архів – свідчення того, що ці талановиті люди є, що вони творять. Не справедливо, якщо кінематографісти випускатимуться з інституту й про них ніхто не відатиме... Мої звіти про фестиваль є виключно в Національній академії мистецтв.

Нині до керівного ядра Академії – президії, окрім Андрія Володимировича, входять народний художник України Віктор Сидоренко, доктор мистецтвознавства Ігор Безгін, заслужений діяч мистецтв України Юрій Богущкий, доктор технічних наук зі спеціальності «естетика» Микола Яковлев. Разом із ними стратегією діяльності НАМ переймаються члени президії, метри – кожен у своїй галузі: Микола Мащенко, Михайло Резнікович, Микола Стороженко, Михайло Чембержі, Олександр Федорук.

Тож найкращі люди сучасності об'єдналися у профільні відділення: образотворчого, музичного, театрального та кіномистецтва, теорії та історії мистецтв, синтезу пластичних мистецтв (у рамках останньої працює секція естетики та культурології). Ці механізми задіяні в копійчій роботі зі збереження традицій, розвитку фахового та народного мистецтва, примноження духовної культури. А загалом, і це найістотніше, – відродження нації. Бо ж кому, як не академікам, відомо: нині саме мистецтво виступає для українців у ролі наймовірнішої єднальної сили.

Бути запрошеним до НАМ України на виставки чи то інші події неабияк приємно. Тут почувашся, хай опосередковано, причетним до великого культурного процесу. Дотичним до старань усіх цих літописців, хронологів, дослідників і разом з тим – основних дійових осіб сучасного мистецького життя країни. І саме в них і саме тут учимося бачити прекрасне в серйозному та серйозне в прекрасному.